

εις χυμόν γρηγορώτερα και ἄλλα ἀργότερα, ὁ πυλωρός διακρίνει μὲ θαυμαστὴν ἐξυδέρκειαν ὅσα εἶνε χωνευμένα, και τοὺς ἀνοίγει τὴν θύραν, ἀποκρούει δὲ ὅσα εἶνε ἀκόμῃ ἀχώνευτα και δὲν μετεβλήθησαν εἰς χυμόν. Ἄν, καθ' ὑπόθεσιν, κατέπιες συγχρόνως ἐν τεμάχιον ἄρτου και ἐν τεμάχιον κρέατος, ὁ μὲν ἄρτος πρὸ πολλοῦ ἤδη ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ στομάχου, τὸ δὲ κρέας μένει ἔτι και ταλαιπωρεῖται ἐντὸς αὐτοῦ, περιμένον νὰ μεταβληθῇ εἰς χυμόν.

Ἐκ τούτου δύνασαι και μόνη σου νὰ συλλογισθῆς, πόσον κακὸν και ἐπικίνδυνον πρᾶγμα εἶνε νὰ καταπίνῃς ἀπερισκέπτως πράγματα, τὰ ὅποια δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μεταβληθῶσιν εἰς χυμόν, οὔτε εἶνε τόσον μικρὰ, καθὼς παραδείγματος χάριν ἐν κερασοκούκουτσον, ὥστε νὰ γελάσῃς τὸν πυλωρὸν και νὰ διέλθῃσιν ἀπαρατήρητα. Ὁ πυλωρὸς θὰ τοὺς κλείσῃ τὴν θύραν, και καμμίαι μὲς διαταγὴ δὲν δύναται νὰ τὴν ἀνοίξῃ. Ὁ δὲ στόμαχος θὰ ἠναγκάζετο νὰ τὰ φυλάττῃ ἐντὸς του τις οἶδε πόσον χρόνον, ἂν δὲν κατώρθωναν αὐτὰ, μὲ πολλὰς παρακλήσεις και ἰκεσίας, νὰ μαλαξῶσιν ἐπὶ τέλους τὸν αὐστηρὸν φύλακα, ὅστις ἐξοικειοῦται μαζὺ των και συγκατανεύει νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὴν θύραν, δηλαδὴ νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς και νὰ παραβῇ τὸ καθήκον του, καθὼς ἐνίοτε οἱ τελωνοφύλακες χαρίζονται εἰς τοὺς φίλους των λαθρεμπόρους και ἀφίουν ἐλευθέραν τὴν διάβασιν εἰς τὰ λαθρεμπόρια.

Πόσον ὅμως ὑποφέρει ὁ δυστυχὴς στόμαχος, πρὶν ἐξοικειωθῇ ὁ θυρωρὸς μὲ τοὺς ἀδιακρίτους ἐκείνους λαθρεμπόρους και τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναχωρήσῃσι! Ἄρκει μόνον νὰ μάθῃς, ὅτι γυνὴ τις, ἣτις κατέπιεν ἐξ ἀπροσεξίας ἓνα πυρῆνα ῥοδακίνου, τὸν εἶχεν ἐπὶ δύο ὀλόκληρα ἔτη ἐντὸς τοῦ στομάχου της, και ἐκινδύνευσε νὰ ἀποθάνῃ ἐξ αἰτίας του. Ὑπέφερε πόνους φοβεροὺς, εἶχε καταντήσῃ πτώμα σχεδὸν ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν, και οἱ ἰατροὶ δὲν ἤξευραν τί νὰ κάμουν, ὅτε ἐπὶ τέλους, ἦτον καιρὸς βέβαια, — ὁ πυλωρὸς κατεπίεσθη νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, και ἡ γυνὴ ἐσώθη. Δὲν σοῦ συμβουλεύω ὅμως νὰ κάμῃς τὸ ἴδιον, και νὰ κρεμασθῆς ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ θυρωροῦ σου, διότι οἱ θυρωροὶ δὲν εἶνε πάντοτε εὐδιάθετοι.

Τώρα ἐπεράσαμεν τὸν στόμαχον και ἐμβαίνομεν εἰς ἄλλον δρόμον. Ἄλλὰ περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπομένῃ ἐπιστολῇ.

*Ἐπιτα συνίετα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΑΛΧΟΣ.

Τὰ δένδρα ἔχουσι μεγάλην ἐπιβροὴν ἐπὶ τῆς υγείας τῶν πόλεων, διότι καθαρίζουσι τὸ ἔδαφος και τὸν ἀέρα αὐτῶν. Ἐν Παρισίοις τὰ ἐπὶ τῶν ὁδῶν δένδρα πρέπει κατ' ἀστυνομικὴν διάταξιν ν' ἀπέχῃσι τοῦλάχιστον ὅ μῆτρα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν, ὥστε δὲν δύνανται νὰ φυτευθῶσι τοιαῦτα

ἢ εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς ἐχούσας πλάτος 20 μέτρων και ἐπέκεινα. Τῷ 1872 ἠριθμοῦντο ἐπὶ τῶν ὁδῶν τῶν Παρισίων 102,154 δένδρα.

G. T.

ΡΩΞΑΝΔΡΑ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ, Ἡ ΠΡΩΤΗ ΦΑΝΑΡΙΩΤΙΣΣΑ¹

Δὲν ἤξεύρω μέχρι τίνος εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἀλλ' ἀναμφισβητήτως τοὺς ὀμοιάζομεν πολὺ κατὰ τοῦτο, ὅτι, ἐν ταῖς παραδόσεσιν ἡμῶν, μικρὰν ἀποδίδομεν ἀξίαν εἰς τὴν καλλίστην μερίδα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, και κατ' ἀκολουθίαν, ὑποθέτω, τοῦ ἑλληνικοῦ. Ὅμιλῶν δὲ ἐνταῦθα περὶ τῶν προπατόρων, ἐννοῶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν χρόνων¹ διότι οἱ ἡμηριοὶ Ἑλληνες ὕμνησαν πολλὰς και ποικίλας κυρίας, ἄλλας μὲν ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν, καθὼς τὴν Ναυσικίαν, τὴν Πηνελόπην, τὴν Ἀνδρομάχην, τὴν Ἀρήτην, ἄλλας δὲ ἐπὶ ταῖς κακίαις, καθὼς τὴν Ἑλένην, τὴν Κλυταιμνήστραν, τὴν Ἀντιαν, τὴν Φαίδραν, τὴν Ἀλκμήνην. Ἄλλ' ἔπειτα οἱ Ἑλληνες τοῦ Θεμιστοκλέους και τοῦ Δημοσθένους ἐσφετερίσθησαν ὑπὲρ ἑαυτῶν και μόνων τὸ δικαίωμα τῆς ὑστεροφημίας, και κλείσαντες τὰς θυγατέρας, τὰς συζύγους και τὰς μητέρας των εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, τὰς κατεδίκανσαν εἰς αἰδίων λήθην. Ἡμεῖς οἱ νεώτεροι δὲν εἰμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι φυλακίζομεν οἶκοι τὰς κυρίας² πολλοῦ γε και δεῖ μάλιστα ἀφ' ἧς ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ ἀεικίνητον, ταῦτόν εἰπεῖν le mouvement perpétuel, εἶναι ἀπαραίτητον πρὸς συντήρησιν τῶν τρυφερῶν ἐκείνων πλασμάτων³ ἀλλὰ βεβαίως λησμονοῦμεν ὅτι ἐπὶ τέλους δὲν εἶναι ἀπλᾶ ἐπιπλα και οἰκόσιτα ζῶα, ἡ δὲ μνήμη τινῶν ἐξ αὐτῶν δικαιοῦται νὰ διασωθῇ πολὺ μάλλον ἢ τὸ μεθυστερὸς ὅπωςοῦν κατασκευαζόμενον κλέος κυρίων τινῶν, οἵτινες παρίστανται νῦν ὡς σωτήρες τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δὲν ἐφρόντιζον εἰμὴ πῶς νὰ σώσωσιν ἑαυτοὺς. Καὶ τὸ κακὸν δὲν εἶναι πρόσφατον. Ἄνοιξατε τὸν ὑπὸ τοῦ Σχοπελίτου Καισαρίου Δαπόντε συνταχθέντα ἐν τῇ παρελθούσῃ ἑκατονταετηρίδι *Κατάλογον ἱστορικῶν ἀξιόλογων τῶν καθ' ἡμᾶς χρηματισμάτων ἐπισήμων Ῥωμαίων*, τὸν φέροντα ὡς ἐπιγράμμα⁴

¹ Ἀνδρῶν σοφῶν ἄθροισις και ἐπισήμων, οὓς ὁ νῦν ἐβλάστησεν, ὡς ῥόδα, χρόνος.

² Ὁ κατάλογος οὗτος περιγράφει τὸν βίον και τὴν πολιτείαν πολλῶν πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερομονάχων, ἱερέων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, ἀθηνῶν, δραγομάνων, ἀρχόντων, πραγματευτῶν, διδασκάλων, οὐδεμίαι ὅμως γυναικὸς βιογραφία ἔρχεται νὰ ποικίλῃ και κοσμήσῃ τὸν μονότονον

1. Ἀνεγνώσθη, ὡς και αἰ προσιγῶς δημοσιευθῆσάναι βιογραφία ὑπὸ τῶν τίτλων αὐτοῦ κυριαρχοῦσιν, ἐν τῇ Φιλολογικῇ Συλλογῇ Παρισίων.